

dérive, saa løb det sin Vej med Storm. Det er Noget, man vel maa lægge Mærke til, at Jngen kan ved Hjælp af 10 Rbd., 20 Rbd. eller 100 Rbd. Skat betegne en Mand som konservativ eller farlig; men i en Stat at frygte for, at en Smule Commune kunde blive farlig, fordi man ikke der havde den daglige Omhu for det, man kalder det Conservative, og som man ikke veed, hvor man skal finde, er Bevist paa, at der savnes Tillid til Staten. Dog, jeg skal ikke forfølge denne Sag længere; thi jeg seer, at Uhrværket gaaer saa raff, at, hvis vi ikke tage os i Agt, saa gaaer Uhret fra Tiden, og vi komme ikke der, hvor vi skulle hen. Jeg troer, at jeg noksom har antydet, at paa dette Stadium vil der ikke kunne finde nogen Overenskomst Sted med den ærede Minister, og jeg vil bemærke, at, havde det været muligt, saa havde han mødt Loven med sine Endringsforslag, saa havde det været hans Endringsforslag, vi her havde havt at raadslaae om. Der er heller intet af de Endringsforslag, der foreligger, som den ærede Minister egentlig har givet sin Indvilligelse; han har smagt paa dem, han har smagt, at de smage bedre, end Lovforslaget, men for dem alle har han en virkelig Afsmag, og det vil han ikke nægte; der er intet af dem, som syldestgjør ham.

Jeg skal nu ganske kort omtale disse Endringsforslag. Jeg skal ikke berøre det, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 3die Valgfreds (Rosenvorn), skjøndt jeg troer, at han er blevet noget ilde medhandlet, at man deels ikke har forstaaet ham ret, og deels ikke forstaaet, hvor ubetydeligt Forslaget i sig selv er; men det er behandlet saa meget af alle de andre Herrer, at jeg ikke behøver at røre ved det. Min ærede Gjenbo (Meier), som har forsvaret et af Endringsforslagene, troer jeg har leveret Graven til at lade det falde i. Han har selv sagt, at han vilde komme tilbage fra den Grændse, som Loven gav, fordi han hellere end den ubestemte Grændse, som findes her i Loven, og hvis Godhed jeg paa ingen Maade paatager mig at forsvare, vilde holde paa den hidtil lovbundne Grændse med Huusmænd og Gaardmænd. Nu er ibetmindste det, som jeg blandt

Andet haaber af denne Lov, at den skal give et lidet Bidrag til at lade denne Grændse høre op at være en lovbunden, thi den er i sig selv ufornuftig. Vore nuværende Bestræbelser maae gaae ud paa at udlette alle Sporene af den Art Begrænsninger, thi det hører ikke til vort Samfund. For Fremtiden ville vi ikke have Gaardmænd mere i den Betydning, vi have havt, og det er godt. Vi ville for Fremtiden ikke have Huusmænd i den Betydning, hvori vi have havt dem, og det er godt. Vi have ikke mere Herremænd i den Betydning, hvori vi have havt dem hidtildags, og det er overordentlig godt. Der vil blive en Rækkefølge, som uddanner sig aldeles naturligt, hvor Manden kommer til at gjælde efter sin Charakter, sin Moralitet, hvis Verden gaaer en god Udvikling imøde, thi da bliver Enhver skattet efter hans Dannelse, det vil sige efter det, han kan, ikke efter det, han har faaet Privilegium paa at vide, thi det er meget lidet værdt, naar han Intet kan. Manden vil ogsaa komme til at gjælde efter sin Formue, thi den vil altid have Noget at betyde, og derfor vil den altid blive beskyttet, dog ikke mere, end at den maa yde, hvad den kan til det sælles Formaal for den Beskyttelse, den har i Fællesskabet. Det er den Vej, vi maae gaae, og den Vej gaaer dette Lovforslag med et Hanesked, men mod denne Vej gaaer den ærede Rigsdagsmands Forslag med et Skridt, og hvorfor er det et Skridt? Fordi det er et Tilbagefrit, fordi det er at klynge sig ved Noget, som er en uheldig Lovgivning, der ikke passer til vor Grundlov. Havde jeg altsaa ingen anden Grund til at staae disse Forslag tilside, for at lade denne i sig selv ikke meget gode Sag staae saa god, som den kan komme til at staae, saa har jeg den Grund, som det ærede Medlem selv har givet mig ved nøie at forklare mig, hvorfor han havde stillet sit Forslag; da jeg rigtigt havde hørt ham, vidste jeg, at det ikke burde bruges.

Rosenvorn: Da jeg stillede mine Endringsforslag, havde jeg vistnok ikke den Tanke, at de skulde blive tiltraadte af Majoriteten her i Thinget, og jeg havde allermindst ventet, at de skulde finde Understøttelse hos den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts